

Nr 238

Av herr **Thylén**, om översyn av vissa avdragsregler i kommunalskattelagen.

(Lika lydande med motion nr 129 i Första kammaren)

Kommunalskattelagen innehåller bestämmelser om avdrag vilka berör det stora flertalet skattskyldiga. Gemensamt för dessa avdrag är att de genom den fortgående penningvärdeförsämringen starkt minskat i betydelse för den skattskyldige.

Sålunda är egnahemsägare som är mantalsskriven å sin fastighet berättigad till ett extra avdrag på 200 kronor från inkomst av fastigheten.

Från inkomst av kapital äger fysisk person åtnjuta ett extra avdrag med 400 kronor. För makar gemensamt är beloppet 800 kronor.

För premier och avgifter avseende vissa frivilliga försäkringar medges avdrag med högst 250 kronor för ensamstående och 500 kronor för äkta makar.

De av riksdagen antagna reglerna för aktievinstbeskattning innehåller bestämmelse om ett särskilt avdrag å högst 500 kronor vid försäljning av aktier som innehafts mer än 5 år.

Dessa avdragsbestämmelser har tillkommit i avsikt att främja det frivilliga sparandet. Bristen på kapital, som i så hög grad kännetecknar dagens samhälle, gör det angeläget att de sparstimulerande åtgärdernas effekt inte minskar utan i stället ökar. Beträffande det särskilda avdraget vid aktieförsäljning bör även i detta fall dubbelt så högt avdrag medges för makar som för ensamstående.

Skattskyldig som haft inkomst som skall deklarerats under förvärvskällan tjänst skall enligt kommunalskattelagen anses ha haft omkostnader till ett belopp av minst 100 kronor.

Skattskyldig är vidare icke skyldig att såsom inkomst av tjänst deklarerera sina ”mindre” naturaförmåner. Riksskattenämnden utfärdar närmare anvisningar härför. Värdet av dessa förmåner får, för att skattefrihet skall föreligga, icke överstiga 400 kronor. Beloppets storlek sammanhänger med bestämmelserna i 37 § taxeringsförordningen att arbetsgivare i kontrolluppgifter till ledning för de anställdas taxering icke skall medtaga förmåner av detta slag, om värdet därav icke överstigit 400 kronor. (Det bör påpekas att samma undantagsregel från uppgiftsskyldighet avser högst 500 kronor beträffande vardera ersättning för resekostnadsutlägg, representationsersättning och traktamentsersättning.)

Vad beträffar beloppsgränsen på 400 kronor för dessa naturaförmåner har den varit oförändrad alltsedan bestämmelsens införande. På grund av penningvärdeförsämringen medför detta att det varje år inträffar att anställda får betala skatt

för förmåner som året innan varit befriade från skatt. Helt naturligt verkar detta irriterande.

Det synes angeläget att ovan berörda avdragsregler i kommunalskattelagen skyndsamt blir föremål för en översyn i syfte att anpassa dem till den penningvärdeförändring som ägt rum sedan de nuvarande avdragsbeloppens storlek fastställdes.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsamt översyn och förslag till ändring av kommunalskattelagens 25 § 3 mom., 32 § 3 mom., 33 § 2 mom., 35 § 3 mom., 39 § 3 mom. och 46 § 2 mom. samt taxeringsförordningens 37 § 1 mom.

Stockholm den 22 januari 1969

Bengt-Olof Thylén (m)
